

- b.1) liikmesriigis direktiivi 91/676/EMÜ ülevõtmiseks (sama direktiivi artikli 5 lõike 4 alusel) juba vastu võetud tegevusprogrammi muutmist selliselt, et programmiga kehtestataks rangemad meetmed direktiivi 91/676/EMÜ artikli 1 eesmärkide saavutamiseks, ja konkreetselt põhjavee nitraadisisalduse vähendamiseks maksimaalselt 50 mg/l-ni üksikutes veevõtukohtades?
- b.2) et võetaks vastu täiendavad või tõhusamad meetmed (direktiivi 91/676/EMÜ artikli 5 lõike 5 alusel) kõnealuse direktiivi artikli 1 eesmärkide saavutamiseks, ja konkreetselt põhjavee nitraadisisalduse vähendamiseks maksimaalselt 50 mg/l-ni üksikutes veevõtukohtades?
- c) vald kui avalik-õiguslik organ, kes kasutab või annab tema poolt joogiveega varustamiseks peetavat vallakaevu vee üle 50 mg/l nitraadisisalduse tõttu kasutamiseks ainult tarbevee kaevuna – kusjuures see ei mõjuta joogiveega varustamist –, on Euroopa Liidu Kohtu praktika tähenduses otseselt puudutatud (käesoleval juhul vähemalt nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/676/EMÜ puuduliku ülevõtmise tõttu, sest tegevusprogrammid on ebapiisavad), kuna veevõtukohas ületab vee nitraadisisaldus 50 mg/l piiri ja seega ei saa vett kasutada joogiveena, ning sellega on talle antud direktiivi 91/676/EMÜ raames subjektiivne õigus nõuda
- c.1) liikmesriigis direktiivi 91/676/EMÜ ülevõtmiseks (sama direktiivi artikli 5 lõike 4 alusel) juba vastu võetud tegevusprogrammi muutmist selliselt, et programmiga kehtestataks rangemad meetmed direktiivi 91/676/EMÜ artikli 1 eesmärkide saavutamiseks, ja konkreetselt põhjavee nitraadisisalduse vähendamiseks maksimaalselt 50 mg/l-ni üksikutes veevõtukohtades?
- c.2) et võetaks vastu täiendavad või tõhusamad meetmed (direktiivi 91/676/EMÜ artikli 5 lõike 5 alusel) kõnealuse direktiivi artikli 1 eesmärkide saavutamiseks, ja konkreetselt põhjavee nitraadisisalduse vähendamiseks maksimaalselt 50 mg/l-ni üksikutes veevõtukohtades?

Seejuures on kõigil kolmel juhtumil igal juhul tagatud tarbijate tervise kaitse kas – juhtudel b) ja c) – vee võtmisega (kohustusliku liitumisega ja liitumisõigusega) pakkujast veevarustajalt, või – juhtumil a) – vastavate puhastusmeetmete abil.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest, EÜT 1991, L 375, lk 1; ELT eriväljaanne 15/02, lk 68.

**Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua)
18. märtsil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 16. jaanuari 2018. aasta
määruse peale kohtuasjas T-715/16: Pebagua versus komisjon**

(Kohtuasi C-204/18 P)

(2018/C 268/26)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (esindaja: advokaat A. J. Uceda Sosa)

Apellandi nõuded

- Tühistada täies ulatuses käesoleva apellatsioonkaebuse esemeks olev Üldkohtu määrus;
- lahendada lõplikult kohtuvaidlus, rahuldades täies ulatuses hageja esimeses kohtuastmes esitatud nõue, ja seega tühistada komisjoni 13. juuli 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1141 ⁽¹⁾ või teise võimalusena tühistada liigi *Procambarus clarkii* kandmine selle määrusega heaks kiidetud liidu nimekirja, ja
- mõista mõlema kohtuastme kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus ei analüüsinud vaidlustatud kohtumääruses hagi tõstatatud küsimuse sisulist külge, vaid luges selle vastuvõetamatuks, kuivõrd hagejal puudub hagi esitamise õigus; seeläbi rikutakse ELTL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud hagi esitamise õiguse hüpoteesi, sest vaidlustatud määrus puudutab otseselt hageja esindatavaid ettevõtjaid ja ei vaja rakendusmeetmeid.

⁽¹⁾ Komisjoni 13. juuli 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1141, millega võetakse vastu liidu jaoks probleemsete invasiivsete võõrliikide nimekirja vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1143/2014 (ELT 2016, L 189, lk 4).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 29. märtsil 2018 – Krohn & Schröder GmbH versus Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Kohtuasi C-226/18)

(2018/C 268/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Krohn & Schröder GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Eelotsuse küsimused

1. Kas tolliseadustiku ⁽¹⁾ artikkel 212a hõlmab vabastamist dumpinguvastases tollimaksust ja tasakaalustavast tollimaksust vastavalt määruse nr 1238/2013 ⁽²⁾ artikli 3 lõikele 1 ja/või määruse nr 1239/2013 ⁽³⁾ artikli 2 lõikele 1?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas tolliseadustiku artikli 212a kohaldamisel olukorras, kus vastavalt tolliseadustiku artikli 204 lõikele 1 tekib tolliseadustiku artikli 49 lõikes 1 ette nähtud tähtaja ületamise tõttu tollivõlg, on määruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 punktis a ja määruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus täidetud, kui ettevõtja, kes on seotud asjaomase kauba tootnud, lähetanud ja selle eest arve esitanud ettevõtjaga, keda on nimetatud rakendusotsuse 2013/707/EL lisas, asjaomast kaupa küll ei importinud ega korraldanud selle vabasse ringlusse lubamist, kuid tal oli kavas seda teha ja asjaomane kaup talle ka tegelikult tarniti?